

น้ำท่วมจากน้ำฟ้า

น้ำฟ้า

หมายถึงสถานะของน้ำที่ตกลงมาจากท้องฟ้า อาจจะเป็นฝน หิมะ ละอองน้ำหรือลูกเห็บ เป็นต้น

พายุฝน

เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดอุทกภัย ซึ่งแบ่งเป็น 3 ประเภท ดังนี้

พายุฤดูร้อน หรือพายุฝนฟ้าคะนอง

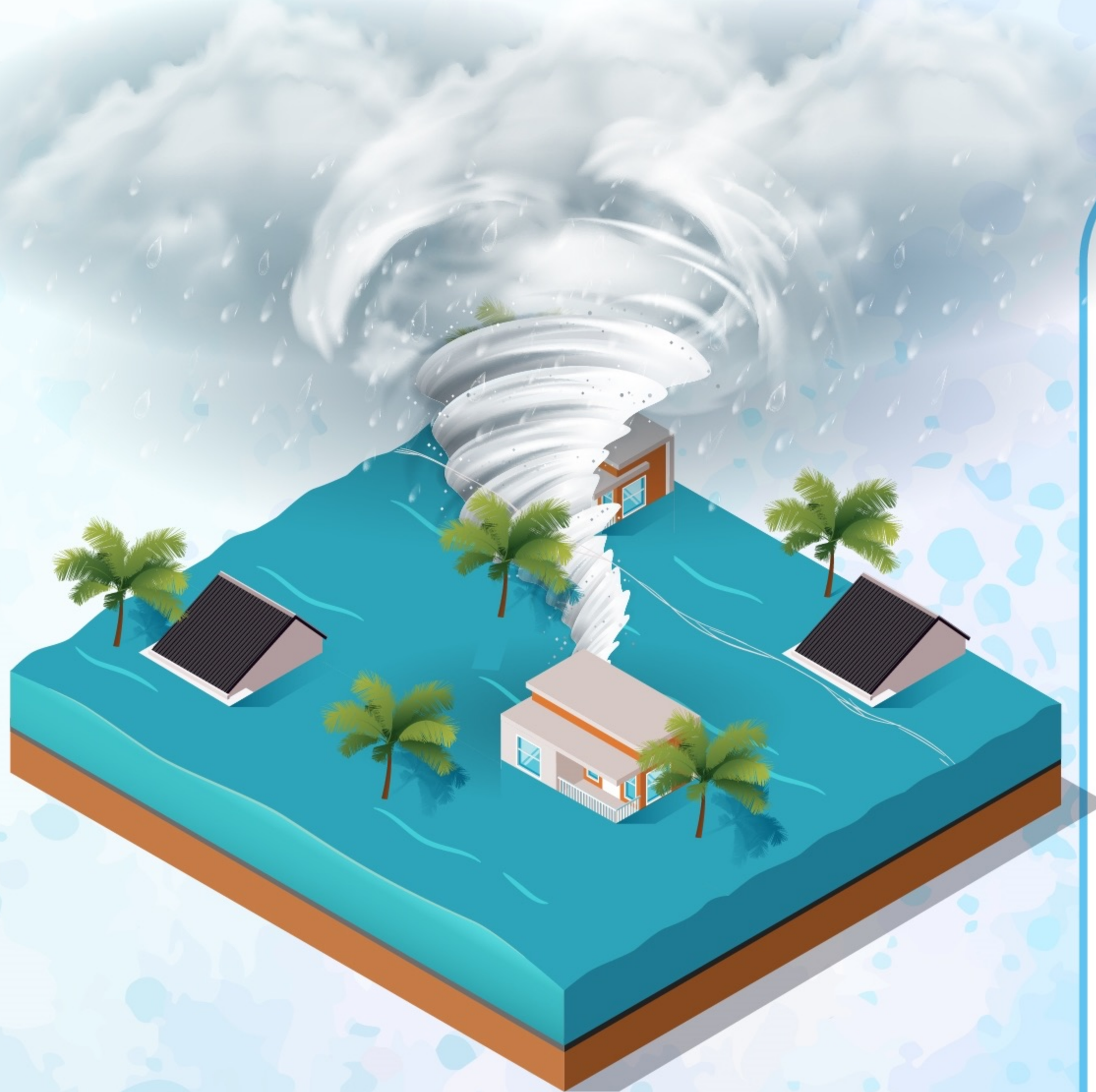
เกิดขึ้นในฤดูร้อนช่วงเดือนเมษายนหรือในช่วงก่อนฤดูฝน โดยมีลักษณะอากาศร้อนอบอ้าวและชื้นติดต่อกันหลายวัน มีมวลอากาศเย็นปะทะกับมวลอากาศร้อน ทำให้อากาศแปรปรวนขึ้นอย่างรวดเร็วและฉับพลัน เป็นเหตุให้เกิดพายุฝนฟ้าคะนอง ฟ้าร้อง และฟ้าผ่า นอกจากนี้มักจะมีลมกระโชกแรง ฝนตกหนักมากต่อเนื่องหลายชั่วโมง อาจเกิดน้ำป่าไหลหลาก และน้ำท่วมฉับพลันได้ในพื้นที่ซึ่งเป็นที่ราบลุ่ม และพื้นที่ตามบริเวณเชิงเขา บางครั้งอาจมีลูกเห็บตกลงมาด้วย

พายุหมุนเขตร้อน

คือพายุหมุนที่เกิดเหนือทะเลหรือมหาสมุทรในเขตร้อนบริเวณที่พายุหมุนปกคลุมแคบกว่าบริเวณพายุหมุนในเขตอบอุ่น เกิดขึ้นระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม โดยแบ่งพายุหมุนเขตร้อนตามความรุนแรงของพายุดังนี้

- พายุดีเปรสชัน มีความเร็วลมสูงสุดใกล้ศูนย์กลางไม่ถึง 34 นอต (63 กิโลเมตรต่อชั่วโมง)
- พายุโซนร้อน มีความเร็วลมสูงสุดใกล้ศูนย์กลาง 34 นอต (63 กิโลเมตรต่อชั่วโมง) ขึ้นไปแต่ไม่ถึง 64 นอต (118 กิโลเมตรต่อชั่วโมง)
- ไต้ฝุ่นหรือเฮอริเคน มีความเร็วลมสูงสุดใกล้ศูนย์กลางตั้งแต่ 64 นอตขึ้นไป (118 กิโลเมตรต่อชั่วโมง)

พายุทอร์นาโด

หรือ ลมวง เป็นพายุประจำถิ่นขนาดเล็ก ที่มีความรุนแรงมาก บริเวณศูนย์กลางพายุมีความกดอากาศต่ำมาก จึงทำให้อากาศรอบนอกที่พัดเข้าหาศูนย์กลางพายุมีความเร็วสูงมาก เมื่อเริ่มเกิดเมฆจะม้วนตัวเป็นรูปกรวยหรือวงเวียนออกมาจากฐานเมฆ ออสเตรเลียและสหรัฐอเมริกา เป็นประเทศที่ได้รับความเสียหายจากพายุทอร์นาโดมากที่สุด ซึ่งจะเกิดในช่วงระหว่างเดือนมีนาคม - มิถุนายน ประเทศไทย จะเรียกว่า ลมวงช้างหรือนาครเล่นน้ำ ซึ่งมีความรุนแรงน้อยกว่าพายุทอร์นาโดมาก

